অসমীয়া লোকসাহিত্য

ড০ চন্দনা ডেকা
অসমীয়া বিভাগ,
ড০ বি.কু.বি. মহাবিদ্যালয়,পুৰণিগুদাম

লোকসাহিত্যঃ

- লোকসাহিত্য অনাখৰী মানুহৰ মুখে মুখে প্ৰচলিত

- সকলো জাতিৰে সাহিত্যই লিখিত ৰূপ পোৱাৰ আগতে মৌখিক গীত-মাত,প্ৰৱচন,সাধুকথা থকাৰ প্ৰমান পোৱা যায়।

- ৰচকৰ উদ্ভৱ কাল নথকাত মৌখিক সাহিত্যৰ উদ্ভৱ কাল নিৰ্ণয় কৰা টান।

অসমীয়া লোকসাহিত্যঃ

সত্যেন্দ্রনাথ শৰ্মাই *অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত্তত* অসমীয়া লোকসাহিত্যক তলত দিয়া ধৰণে ভাগ কৰিব পাৰি–

ক) লোকগীত

খ) ফকৰা–যোজনা আৰু প্ৰৱচন

গ) সাধুকথা

লোকগীতঃ

❖ **অনুষ্ঠানমূলক–** (বিহুগীত,আইনাম,বিয়ানাম,ভেকুলী বিয়াৰ গীত, কাতিপূজাৰ গীত,বাঁশপূজাৰ গীত,মনসাপূজাৰ গীত,হোলী অনুষ্ঠানৰ গীত ইত্যাদি।)

উদাহৰণস্বৰূপে– **বিহুগীত**

সজাত বন্দী হল সজাৰে মইনা,শালত বন্দী হল হাতী।
মকৰা জালতে মোৰ ধন বন্দী হল , টোপনি নাহে মোৰ ৰাতি।

❖ **আখ্যানমূলক –**

১) বুৰঞ্জীমূলক (বৰফুকনৰ গীত ,হৰদত্ত–বীৰদত্তৰ গীত, মণিৰাম দেৱানৰ গীত,জয়মতী কুঁৱৰীৰ গীত ইত্যাদি।)

২) জনশ্রুতিমূলক (ফুলকোঁৱৰৰ গীত, জনাগাভৰুৰ গীত, কমলা কুঁৱৰীৰ গীত,ৰাধিকা শান্তিৰ গীত ইত্যাদি।)

৩) কাল্পনিক (শান্তি বাৰমাহীৰ গীত, কন্যা বাৰমাহী গীত, মধুমতীৰ গীত ইত্যাদি।)

❖ **বিবিধ বিষয়ক গীত–** (নিচুকণি গীত,নাও খেলোৱা গীত, বৰশী বোৱা গীত, মহখেদা গীত, নাঙেলী গীত, হাউখেলৰ গীত ইত্যাদি।)

ফকৰা-যোজনা আৰু প্ৰৱচনঃ

- ফকৰা-যোজনা আৰু প্ৰৱচনবোৰত সাংসাৰিক অভিজ্ঞতালব্ধ জ্ঞানমূলক নীতি, বিভিন্ন সময়ত প্ৰচলিত জীৱনচৰ্য,আদৰ্শবাদ, জাতিৰ মনস্তত্ত্ব,আচাৰ-ব্যৱহাৰ আদিৰ বিষয়ে পোৱা যায়। উদাহৰণস্বৰূপে-

দহৰ জ্ঞান , একৰ বাণী।

সাগৰৰ মৌ, পৰ্বতৰ ঢৌ।
বাপেকৰ তিৰী নাই, পুতেকৰ সাত বৌ।

নাই ৰঙামাটি,নাই গুৱাহাটী।

মাজ মূৰত নাই চুলি, গিৰিয়েকে মাতে কেশমতী বুলি।

এনেও কাণী তেনেও কাণী,শাকত দিওঁ ভালকৈ পানী।

সাধুকথাঃ

- সাথুকথাৰ স্থিৰ ৰূপ নাই, সাধু কওঁতাই নিজৰ অভিৰুচি আৰু সামৰ্থ অনুসৰি বৰ্ণনা কৰে।
- সাথুকথাই সমাজৰ বিভিন্ন স্তৰৰ আভাস দিয়ে।
- সাথুকথাত নৈতিক জীৱনৰ আদৰ্শও পৰোক্ষভাৱে দাঙি ধৰে।
- সাথুকথাত প্ৰাচীনতাৰ চিনাকী পোৱা যায়। যেনেঃ- তেজীমলা, তুলা আৰু তেজা, চিলনী জীয়েক,বাৰী পুতেকৰ সাধু ইত্যাদি।

....